

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δεύτερός μας χρόνος είναι,
κι' έδρα πάλιν αι 'Αθήναι.

Χίλια όκτακόσα όγδοήντα πέντε,
τό Κουβέρνο πάει πρώμα μέ πονέντε.

'Ο ΡΩΜΗΟΣ τήν εβδομάδα — μόνο μιά φορά θά βγαίνη,
κι' όταν έχω έξυπνάδα — κι' όποτε μου κατεβαίνει.
Συνδρομητάς δέν δέχομαι — γιατί δέν τους άνέχομαι.
Κι' όσα φύλλα κι' άν κρατήσ — δέν περνάς συνδρομητής.

Δέν θά έχουμε τερτίρια — όπως πριν και ν' αραβέρια,
Γράμματα και πληρομαί — αποστέλλονται σ' έμέ.
Μές 'στών φόρων τήν άντάρα — κι' ό Ρωμηός μας μιά δεκάρα.
Κι' ός τήν δίνη όποιος θέλει — ειδ' άλλώς δέν μās μέλο..

Είκοσι και όκτώ του Σεπτεμβρίου,
και μεθ' ήμών ή χάρις του Κυρίου.

'Ογδόντα νούμερο κι' όκτώ,
θάχουμε πόλεμο φρικτό.

Κάτω τά έμβατήρια και τά συλλαλητήρια.

Κάτω άμέσως τάρματα, μας λέγει κι' ή 'Αγγλία,
κάτω άμέσως τάρματα, γενναίοι πολεμάρχοι,
ός παύση πιά ό πόλεμος και ή άνωμαλία,
και πόλεως ειρηνικής ό βασιλεύς ός άρχη.
Κάτω άμέσως τάρματα, γιατί άν κουνηθήτε,
άπό τό πρόσωπον τής γής βεβαίως θά χαθήτε.

'Εν τούτοις εξορκίζομεν τήν φίλην Βρεττανίαν
εις των προγόνων τας σκιās να μη μās έμποδίζη
να γράφωμεν ψηφίσματα και λόγους με μανίαν
και τους Βουλγάρους ό καθείς άφόβως να ύβρίζη.
Να κάμνωμεν ποιήματα με στίχους φλογερούς,
και Μακεδόνων φάλαγγας και λόγους ιερούς.

Λοιπόν άφου τό θέλετε, φιλέλληνες προστάται,
τινάζομεν τόν πόλεμον 'στους τέσσαρας άνέμους....
γνωρίζομεν πώς πάντοτε θερμώς μās άγαπάτε,
και δι' αυτό δέν θέλετε να κάμνωμεν πολέμους.
Γνωρίζομεν πώς ή 'Ελλάς άπό των παλαι χρόνων
είναι φροντίς σας διαρκής και μέλημά σας μόνον.

'Ας μās άφήνη του βουνου να παίζωμεν φλογέραν,
να λέγωμεν άπόγονοι πώς είμεθα γιγάντων,
κι' ό Δούνης εις τόν Χρόνον του να γράφη καθ' ήμέραν :
«Ζήτω λοιπόν ό πόλεμος, θά γίνη τέλος πάντων».
Εις τά συλλαλητήρια να τρέχωμεν άθρόοι,
κι' ό βασιλεύς να σκέπτεται πολέμους 'στό Τατόϊ.

Γνωρίζομεν προς χάριν μας, άγαπητοί 'Εγγλέζοι,
πώς παραβλέπετε κι' αυτήν τήν δόξαν τής 'Αγγλίας,
γνωρίζομεν τί αισθημα τα στήθη σας πιέζει
δια τήν γήν του μέλλοντος και τής χρυσής εύκλείας.
Γνωρίζομεν τί σκέπτεσθε και δι' αυτήν τήν χώραν,
και πώς με τήν κουβέντα μας σκοτόνιτε τήν ώραν.

'Ας έπιστρέψουν κι' εις ήμās οι Τόρεις κι' οι Ουίγοι
να πάσχωμεν ενίοτε άπό έρεθισμούς,
κι' εις τήν 'Ελλάδα κίνησις να φαίνεται όλιγη
και να διασκεδάζωμεν με τους έξοπλισμούς.
'Ας έπιτρέπουν κι' εις ήμās τους ταπεινούς των δούλους
όλιγην διασκέδασιν χωρίς σκοπούς ύπούλους.

Και τώρα εάν θέλετε ν' αφήσωμεν τά ξίφη,
εις τήν στιγμήν τ' άφίνομεν, χωρίς να ένοχλήσθε,
κι' άν τό μακρύ μουστάκι του έ Σουμαδάκιος στρήψη,
δια τό στρήψιμο αυτό καθόλου μη φοβήσθε.
Και άν αι προπαρασκευαι δέν έπαυσαν άκόμη,
αυτά τά θέλει ό λαός και ή κοινή μας γνώμη.

'Ω ! ναι, 'Αγγλία, κάμει μας και τούτο τό χατήρι,
προς σι τας χείρας τείνομεν ως εύσεβής 'Ιμαμης...
ό νέος 'Ελλην πώποτε τό ξίφος δέν θα σύρη
ένόσω μένου δι' αυτόν Προστάτιδες δυνάμεις.
'Ω ! ναι, Τζών-Μπούλ άγαπητοί και φίλοι μας προστάται,
ό πόλεμός μας άπό σας και μόνον έξαρτάται.

